

SBÍRKA

INTERNÍCH AKTŮ ŘÍZENÍ GENERÁLNÍHO ŘEDITELE HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČESKÉ REPUBLIKY

Ročník: 2006

V Praze dne 21. prosince 2006

Částka: 21

OBSAH:

- Část I.**
21. Pokyn generálního ředitele Hasičského záchranného sboru ČR ze dne 21.12.2006, kterým se vydává Řád technické služby Hasičského záchranného sboru České republiky

21

P O K Y N**generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky**

ze dne 21. prosince 2006,

kterým se vydává Řád technické služby Hasičského záchranného sboru České republiky

V souladu s § 24 odst. 1 zákona č.133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláškou č. 247/2001 Sb., o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany, ve znění vyhlášky č. 226/2005 Sb. (dále jen „vyhláška“),

I. s t a n o v í m

Čl. 1

Obecná ustanovení

- (1) Plnění úkolů technické služby Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „HZS ČR“) podle vyhlášky zabezpečuje hasičský záchranný sbor kraje (dále jen „HZS kraje“) v souladu s Řádem technické služby HZS ČR. Podle Řádu technické služby HZS ČR při plnění úkolů v oblasti technické služby postupují i vzdělávací, technická a účelová zařízení HZS ČR (dále jen „zařízení“).
- (2) Řád technické služby HZS ČR (dále jen „řád“) upravuje jednotný výkon technické služby (dále jen „TS“) a stanoví základní úkoly při zabezpečení provozuschopnosti, používání, zkoušení a kontrolách, údržbě a skladování věcných prostředků TS (dále jen „prostředky TS“) a vymezuje jednotné používání prostředků TS.
- (3) K plnění úkolů TS podle tohoto řádu určí příslušný ředitel HZS kraje nebo zařízení příslušníky nebo občanské zaměstnance HZS ČR (dále jen „příslušník“) v souladu s organizačním řádem HZS kraje nebo zařízení.
- (4) Zřizovatelé ostatních druhů jednotek požární ochrany mohou určit závaznost řádu i pro své jednotky požární ochrany; při tom postupují podle tohoto řádu přiměřeně tak, aby to odpovídalo jejich úkolům v organizačním a operačním řízení a péči o prostředky TS ve vybavení jednotky požární ochrany.

Čl. 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto řádu se definují následující pojmy:

Věcnými prostředky technické služby jsou věcné prostředky požární ochrany a provozní prostředky technické služby určené k měření a zkouškám, případně i k jejich údržbě a opravám.

Vybranými věcnými prostředky technické služby jsou věcné prostředky, na jejichž projektování, zařazení, instalaci, provoz, zkoušky, kontrolu, údržbu a opravy jsou kladeny zvláštní požadavky z hlediska jejich zařazení k jednotkám požární ochrany.

Osobní ochranný prostředek je každé zařízení nebo prostředek navržený tak, aby byl nošen nebo držen jednotlivcem pro ochranu před jedním nebo více zdravotními a bezpečnostními riziky.

Cvičný věcný prostředek je věcný prostředek technické služby, který byl vyřazen z používání pro nesplnění parametrů vyžadovaných zkouškou nebo revizí a který lze používat pro účely odborné přípravy, pokud to jeho technický stav dovolí a zjevně neohrozí zdraví nebo život hasiče při odborné přípravě. Takto zařazený cvičný věcný prostředek musí být uložen odděleně od prostředků zařazených do pohotovosti a zálohy a zřetelně a srozumitelně označen „CVIČNÉ“.

Měřidlo je prostředek, který slouží ke stanovení hodnoty měřené fyzikální nebo technické veličiny, a to samostatně nebo s přídavným zařízením. Měřidla se dělí na etalony (vzorové měřidlo), pracovní měřidla stanovená, pracovní měřidla nestanovená, certifikované referenční materiály a ostatní referenční materiály.

Pracovní měřidla stanovená ^{1), 2), 3)} jsou měřidla schváleného typu stanovená zvláštními předpisy k povinnému ověřování s ohledem na jejich význam pro ochranu zdraví, ochranu životního prostředí a bezpečnost při práci.

Pracovní měřidla nestanovená ^{1), 2)} jsou měřidla, která nejsou etalonem ani stanoveným měřidlem.

Ověření ¹⁾ pracovního měřidla stanoveného se potvrzuje, že měřidlo má požadované metrologické vlastnosti a že odpovídá ustanovením právních předpisů, technických norem i dalších technických předpisů, popřípadě schválenému typu.

Kalibrace ¹⁾ je činnost, při které se metrologické vlastnosti měřidla porovnávají zpravidla s etalonem organizace.

Revizí věcného prostředku je předepsaná zkouška nebo soubor předepsaných zkoušek jeho parametrů, kterými se prokazuje, vedle provozuschopnosti, bezpečnosti a funkčnosti, shoda s výrobcem nebo technickou normou deklarovanými parametry. Typy zkoušek pro revizi jsou deklarovány výrobcem, českou technickou normou, technickým předpisem nebo mezinárodním technickým pravidlem. Zkoušky se provádí na zkušebním zařízení, které má platné ověření nebo kalibraci. Revize se provádí v pravidelných intervalech stanovených právním předpisem nebo výrobcem a jejím výsledkem je protokol. Revize se provádí zpravidla odborným servisem.

Provozní kontrolou věcného prostředku je předepsaná zkouška nebo soubor předepsaných zkoušek jeho parametrů, kterými se prokazuje provozuschopnost, bezpečnost a funkčnost. Typy zkoušek pro provozní kontrolu jsou deklarovány výrobcem, českou technickou normou, technickým předpisem nebo mezinárodním technickým pravidlem. Zkoušky se provádí na zkušebním zařízení, které má platné ověření nebo kalibraci. Provozní kontrola se provádí po použití věcného prostředku, v případě podezření na závadu, ve stanovených termínech nebo periodicky, zpravidla hasičem-technikem TS, který je oprávněnou osobou.

Zkouškou věcného prostředku je pracovní postup směřující k dosažení výsledku zkoušky, který se srovnává s hodnotou deklarovanou výrobcem, popř. českou technickou normou. Zkouška je součástí revize nebo provozní kontroly věcného prostředku.

¹⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Vyhláška č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, ve znění vyhlášky č. 344/2002 Sb.

³⁾ Vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění vyhlášky č. 65/2006 Sb.

Uživatelskou kontrolou věcného prostředku je pracovní postup, při kterém uživatel prověří před použitím ve stanoveném rozsahu funkčnost prostředku.

Vyřazení z používání je činnost zabezpečující, aby se poškozené, nefunkční věcné prostředky nebo prostředky s prošlou kalibrací či ověřením nebo jinak neprovozuschopné věcné prostředky nemohly používat a aby se zabránilo jejich záměně s provozuschopnými věcnými prostředky. Po vyřazení z používání může následovat jejich oprava, kalibrace, ověření, popř. likvidace.

Spojovací úvaz – lanko (šňůra, lano), které může být uvázáno nebo jinak upevněno k oděvu nebo záchranné plovací vestě jiné osoby, k záchrannému plavidlu či k jiným předmětům tak, aby se uživatel udržel v blízkosti této osoby nebo tohoto předmětu za účelem zajištění místa, kde se uživatel nachází a k usnadnění jeho případné záchrany.

Nebezpečí – situace, která může být příčinou škody nebo poškození zdraví člověka.

Podchlazení – stav, kdy vnitřní teplota těla osoby poklesne pod 35 °C.

Česká technická norma – norma vydaná Českým normalizačním institutem. Do roku 1997 nazývána českou normou. Českými technickými normami také rozumíme evropské či mezinárodní normy (označené např. EN, ISO, IEC), které byly přejaty do soustavy českých norem, čímž se staly normami českými *).

Čl. 3

Vymezení zodpovědnosti při plnění úkolů technické služby

(1) Velitel stanice, velitel čety, velitel družstva (dále jen „velitel jednotky“)

a) v organizačním řízení zodpovídá za

aa) provádění odborné přípravy a praktického výcviku ve stanovených termínech; k provádění odborné přípravy a praktického výcviku může využít určeného příslušníka dle čl. 1 odst. 3 zařazeného ve směně, např. hasiče-technika TS (dále jen „technik“), nebo zařazeného v denní směně, který řídí a kontroluje činnost na úseku TS (dále jen „vedoucí“). Odborná příprava hasičů HZS ČR se specializací pro práce ve výšce a nad volnou hloubkou se provádí v souladu s interním předpisem ⁴⁾. Výcvik, zdokonalovací příprava a cyklická příprava hasičů HZS ČR, zařazených pro činnost v potápěčských skupinách se provádí v souladu s interním předpisem ⁵⁾,

ab) prověření, jak bylo provedeno převzetí a kontrola stavu přidělených prostředků TS po návratu od zásahu a požaduje výměnu a doplnění použitých prostředků TS,

*) Označení technických norem:

ČSN - Česká technická norma.

EN - Evropská norma.

ČSN EN - Česká technická norma přejímající evropskou normu.

ČSN IEC - Česká technická norma přejímající mezinárodní normu IEC.

ČSN ISO - Česká technická norma přejímající mezinárodní normu ISO.

⁴⁾ Pokyn generálního ředitele HZS ČR a náměstka ministra vnitra č. 18/2006, kterým se stanoví zásady zřizování lezeckých družstev a lezeckých skupin a vybavení a odborná příprava jednotek požární ochrany pro práci ve výšce a nad volnou hloubkou.

⁵⁾ Pokyn generálního ředitele HZS ČR a náměstka ministra vnitra č. 45/2004, kterým se mění Pokyn generálního ředitele HZS ČR a náměstka ministra vnitra č. 19/2001, kterým se vydávají pravidla pro činnost potápěčských skupin u Hasičského záchranného sboru ČR.

- ac) vedení příslušné dokumentace TS (příloha č. 10),
 - b) v operačním řízení
 - ba) dbá u zasahujících hasičů na používání předepsaného vybavení osobními ochrannými prostředky a ostatních prostředků TS,
 - bb) vede přehled o použitých a nefunkčních prostředcích TS a požaduje jejich výměnu.
- (2) Vedoucí řídí a kontroluje činnost na úseku TS, vytváří podmínky k uplatňování zásad bezpečnosti práce a ochrany zdraví na pracovišti TS a kontroluje jejich dodržování. Zodpovídá za plnou provozuschopnost prostředků TS a vedení příslušné dokumentace TS. Podílí se na odborné přípravě a praktickém výcviku příslušníků. Předkládá návrhy na výběr nových pracovníků TS a výběr nových prostředků TS. Spolupracuje s ostatními speciálními službami, zejména při zkoušení a kontrolách, případně údržbě vyčleněných prostředků TS.
- (3) Technik zodpovídá za provádění předepsaných kontrol prostředků TS a vede předepsanou dokumentaci (příloha č. 10). Zodpovídá za kompletnost, celistvost a funkčnost prostředků TS předávaných jednotce. Při zpětném převzetí prostředků TS zajišťuje v případě poškození nebo nefunkčnosti jejich vyřazení z používání nebo předání do opravy. V případě zjištění prošlého data kontroly (revize, kalibrace) prostředků TS zajišťuje jejich výměnu za provozuschopné, informuje vedoucího a dále postupuje dle jeho pokynů. Technik je dále zodpovědný za bezpečné provádění činností na zařízeních, na jejichž obsluhu byl proškolen, a za to, že na pracovišti TS nebudou přítomny nepovolané osoby. Podle pokynů velitele jednotky nebo vedoucího se podílí na odborné přípravě a praktickém výcviku příslušníků.
- (4) Hasiči – uživatelé prostředků TS vykonávají tyto činnosti:
- a) při nástupu do služby
 - aa) upozorní velitele jednotky na všechny skutečnosti, které by mohly nepříznivě ovlivnit výkon služby, nebo které by ohrozily bezpečné použití prostředků TS; obdobně postupují, pokud důvody vzniknou v průběhu služby nebo když pominou,
 - ab) převezmou určené prostředky TS, zkontrolují jejich kompletnost, celistvost a neporušenost a zjištěné závady neprodleně nahlásí veliteli jednotky,
 - b) při výkonu služby
 - ba) zodpovídají za stav jim vyčleněných prostředků TS až do předání příslušníkům nově nastupující směny nebo technikovi,
 - bb) provádí stanovenou uživatelskou kontrolu,
 - bc) po použití prostředků TS zodpovídají za jejich předání technikovi k provedení předepsaných kontrol.
- (5) Hasiči se specializací pro práce ve výšce a nad volnou hloubkou pověřeni péčí o svěřené prostředky pro práce ve výšce a nad volnou hloubkou odpovídají u těchto prostředků za:
- a) evidenci,
 - b) vedení evidenčních listů,
 - c) provádění periodických prohlídek a prohlídek po mimořádných událostech,
 - d) vypracování podkladů pro vyřazení,
 - e) vyřazení z užívání, pokud nesplňují stanovené podmínky,
 - f) zpracování návrhů na doplnění a obnovu,
 - g) uložení a skladování.

Čl. 4

Úkoly technické služby

Hlavní úkoly HZS kraje na úseku TS:

- a) v organizačním řízení
 - aa) zajišťuje a udržuje provozuschopnost prostředků TS (příloha č. 1) a poskytuje podporu ostatním jednotkám požární ochrany (dále jen „jednotky PO“) při udržování provozuschopnosti prostředků TS,
 - ab) usměrňuje po odborné stránce činnost TS v jednotkách PO v rámci své územní působnosti,
 - ac) podílí se na zpracování plánů odborné přípravy, na jejím provádění a ověřování v jednotkách PO v rámci své územní působnosti, zejména zpracovává témata odborné přípravy, specifikuje požadavky na znalosti, dovednosti apod. pro přípravu na mimořádné události zaměřené na použití prostředků TS,
 - ad) vede evidenci a v platných termínech provádí kontroly prostředků TS,
- b) v operačním řízení se podílí na odborném dohledu nebo činnosti při úkolech jednotky PO při mimořádných událostech s použitím prostředků TS.

Čl. 5

Provozní prostory technické služby

- (1) Pro zabezpečení provozuschopnosti prostředků TS se ve stanicích podle potřeby zřizují provozní prostory, které slouží jako pracoviště pro provádění oprav, kontrol, údržby a skladování prostředků TS. Pracoviště se dělí na základní a podpůrné.
- (2) Základní pracoviště pro údržbu prostředků TS se skládá minimálně z(e):
 - a) zkušebního prostoru (zkušebny), který je určen pro provádění zkoušek funkčnosti a provozuschopnosti prostředků TS pomocí zkušebních, kontrolních, měřicích nebo kalibračních zařízení; ve zkušebně jsou zabezpečeny podmínky vyhovující zkušebním předpisům,
 - b) mechanické dílny, která slouží pro provádění oprav a údržby prostředků TS a je vybavena potřebným nářadím a provozními prostředky; mechanická dílna může být nahrazena jinými dílenskými provozy v rámci jednotky PO, pokud splní požadavky na provádění stanovených oprav a údržby prostředků TS,
 - c) skladů prostředků TS; sklad tvoří samostatnou místnost, která splňuje stanovené požadavky (např. teplota, vlhkost) pro skladování dle pokynů výrobců prostředků TS.
- (3) Základní pracoviště pro údržbu prostředků TS může mít dále k dispozici servisní středisko, příjmovou a výdejní místnost, plně zajišťující plynulost technologie běhu prostředků na pracovišti TS.
- (4) Podpůrné pracoviště pro údržbu prostředků TS nemusí mít všechny provozní prostory ve srovnání se základním pracovištěm.
- (5) Základní nebo podpůrné pracoviště pro údržbu prostředků TS může být sloučeno s jinými obdobnými pracovišti při dodržení provozních a bezpečnostních požadavků kladených na obě sloučená pracoviště, zejména dle čl. 4 odst. 7.
- (6) O zřízení základního nebo podpůrného pracoviště pro údržbu prostředků TS rozhoduje ředitel HZS kraje v závislosti na vybavení a předurčenosti jednotky a typu stanice.

- (7) Provozní prostory základního nebo podpůrného pracoviště pro údržbu prostředků TS musí být opatřeny předepsaným označením a místním provozním řádem, který upravuje organizaci práce na pracovišti a bezpečnost práce a který obsahuje i pokyny pro případ poruchy na pracovišti a pro údržbu prostředků TS.

Čl. 6

Obecné zásady používání prostředků technické služby

- (1) Prostředky TS lze do vybavení jednotek HZS krajů zařadit jen v případě, že vyhovují technickým podmínkám stanoveným prováděcím právním předpisem ^{6), 7), 8)}, českou technickou normou, technickým dokumentem upravujícím tyto technické podmínky nebo vnitřním předpisem ⁹⁾.
- (2) Používání prostředků TS musí být prováděno podle návodu k použití výrobce. Velitel zásahu může rozhodnout o nedodržení technických podmínek prostředků TS, jestliže hrozí nebezpečí z prodlení při záchraně života osob.
- (3) Při zjištění závady na osobních ochranných prostředcích hasič přeruší činnost a informuje svého nadřízeného velitele.
- (4) Všechny prostředky TS zařazené do pohotovosti a zálohy musí být udržovány v provozuschopném stavu. Neprovozuschopné prostředky nebo prostředky vyřazené z používání musí být uloženy odděleně a zřetelně a srozumitelně označeny (např. „MIMO PROVOZ“ nebo „NEPOUŽÍVAT“ nebo „CVIČNÉ“), popř. demontovány.
- (5) Pro vybrané prostředky TS je stanoveno minimální vybavení stanic HZS kraje ⁶⁾ a minimální vybavení zásahových požárních automobilů, požárních přívěsů, požárních kontejnerů a požárních kontejnerových nosičů ⁸⁾.
- (6) Je-li výrobcem stanovena doba životnosti prostředku TS, nesmí se po jejím uplynutí používat, pokud nebyla výrobcem doba životnosti prodloužena a musí být vyřazen z užívání pro zásahovou činnost jednotky. Prostředek TS může být po vyřazení z užívání používán jako „cvičný věcný prostředek“.
- (7) Prostředky pro práci ve výšce a nad volnou hloubkou, prostředky pro práci pod vodní hladinou a některé další vybrané prostředky TS, např. osobní a společné ochranné prostředky, prostředky první pomoci, musí být umístěny při přepravě ve vozidle tak, aby nepřicházely do styku se zplodinami hoření, výfukovými plyny, s výpary pohonných hmot, maziv a kyselin a aby neohrožovaly bezpečnost osádky.

Čl. 7

Dokumentace technické služby

- (1) O vybraných prostředcích TS uvedených v příloze č. 12 se vedou záznamy o zařazení do užívání, evidenci, opravách, revizích a provozních kontrolách a návrzích na vyřazení prostředků z užívání. Záznamy se vedou písemnou, popř. elektronickou formou; při

⁶⁾ Vyhláška č. 247/201 Sb., o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany, ve znění vyhlášky č. 226/2005 Sb.

⁷⁾ Vyhláška č. 255/1999 Sb., o technických podmínkách věcných prostředků požární ochrany, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Vyhláška č. 49/2003 Sb., o technických podmínkách požární techniky.

⁹⁾ Pokyn generálního ředitele Hasičského záchranného sboru ČR a náměstka ministra vnitra ze č. 8/2006, o vydávání technických podmínek pro vybranou požární techniku a vybrané věcné prostředky požární ochrany.

použití elektronické formy evidence se musí zabránit možnosti manipulovat s údaji neoprávněnými osobami.

Čl. 8

Revize a provozní kontroly prostředků technické služby

- (1) Revize prostředků TS se provádí minimálně v rozsahu a termínech uvedených právním předpisem ⁶⁾, českou technickou normou (popř. mezinárodním technickým pravidlem) nebo výrobcem, není-li stanoveno jinak.
- (2) Provozní kontroly prostředků TS se provádí minimálně v rozsahu a termínech uvedených právním předpisem ⁶⁾, českou technickou normou (popř. mezinárodním technickým pravidlem) nebo výrobcem, není-li stanoveno jinak, před zařazením do užívání, po opravě, po použití nebo vyskytne-li se pochybnost o jejich nezávadnosti.
- (3) Nejsou-li dodrženy termíny revizí nebo provozních kontrol, nebo nesplňují-li prostředky TS parametry vyžadované revizemi nebo provozními kontrolami, anebo mají závadu, musí být vyřazeny z používání.
- (4) Revize a provozní kontroly prostředků TS smí provádět jen odborný servis nebo oprávněná osoba.
- (5) Oprávněné osoby k provádění revizí nebo provozních kontrol prostředků TS musí mít k této činnosti odbornou způsobilost, pokud je stanovena, nebo pověření výrobce.
- (6) Oprávnění ke kontrolám a prohlídkám věcných prostředků pro práce ve výšce a nad volnou hloubkou jsou uvedena v příloze č. 9.

Čl. 9

Ověření a kalibrace měřidel

- (1) Ověření ¹⁾ pracovních měřidel stanovených provádí Český metrologický institut nebo autorizované metrologické středisko. Dokladem o ověření stanoveného měřidla je ověřovací list nebo je měřidlo opatřeno úřední značkou.
- (2) Pracovních měřidel stanovených může být používáno pro daný účel jen po dobu platnosti provedeného ověření. Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví dobu platnosti ověření pracovních měřidel stanovených vyhláškou ³⁾.
- (3) Platnost ověření pracovního měřidla stanoveného ²⁾ zaniká, jestliže:
 - a) uplynula doba platnosti jeho ověření,
 - b) byly provedeny jeho změny nebo úpravy, jež mohou ovlivnit jeho metrologické vlastnosti,
 - c) bylo poškozeno tak, že mohlo ztratit některou vlastnost rozhodnou pro jeho ověření,
 - d) byla znehodnocena nebo odstraněna úřední značka nebo
 - e) je zjevné, že i při neporušeném ověření pracovního měřidla stanoveného ztratilo toto měřidlo požadované metrologické vlastnosti.
- (4) HZS krajů, které jsou uživatelem pracovních měřidel stanovených, musí zabezpečit vedení jejich evidence, předkládat je ve stanovené lhůtě k ověření, zajišťovat jednotnost měřidel a reprodukovatelnost měření, jakož i vést evidenci o datu posouzení shody podle zvláštního právního předpisu ¹⁰⁾.

¹⁰⁾ Např. zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- (5) Kalibraci ¹⁾ pracovních měřidel nestanovených provádí středisko kalibrační služby, které je akreditováno akreditující osobou ^{10), 11)}.
- (6) Dokladem o kalibraci pracovního měřidla je kalibrační list ^{2), 12)}.
- (7) Pracovní měřidla mohou být používána pro daný účel jen po dobu platnosti provedené kalibrace. Lhůty kalibrace těchto měřidel nejsou stanoveny předpisem. Lhůtu kalibrace určuje uživatel podle četnosti používání měřidla, podle podmínek prostředí, ve kterém je měřidlo používáno, podle technického stavu a stáří měřidla a na základě doporučení výrobce uvedeného v technické dokumentaci nebo doporučení střediska kalibrační služby provádějící kalibraci měřidla.
- (8) Kalibrace pracovního měřidla ve smyslu zákona o metrologii se nesmí zaměřovat s činnostmi, které se většinou provádějí uživatelem před měřením nebo v pravidelných intervalech, zpravidla pro nastavení kalibrační křivky měřidla.

Čl. 10

Lezecké a potápěčské skupiny

- (1) TS zabezpečuje provozuschopnost, používání, zkoušení a kontroly, údržbu a skladování prostředků TS vyčleněných pro práce ve výšce a nad volnou hloubkou a pro potápěčskou činnost, přičemž se tyto úkony provádí zejména v souladu s přílohami č. 7 až 9 a č. 11.
- (2) Činnost, minimální vybavení a odborná příprava příslušníků HZS ČR se specializací pro práce ve výšce a nad volnou hloubkou nebo se specializací pro potápěčskou činnost se řídí interními předpisy ^{4), 5)};

II. u k l á d á m

1. ředitelům HZS krajů

- a) seznámit s tímto pokynem všechny podřízené příslušníky a občanské zaměstnance HZS ČR,
- b) informovat o tomto pokynu ostatní jednotky PO v okruhu své územní působnosti,

2. ředitelům vzdělávacích zařízení HZS ČR a řediteli SOŠ PO a VOŠ PO MV ve Frýdku-Místku

- a) seznámit s tímto pokynem všechny podřízené příslušníky a občanské zaměstnance HZS ČR,
- b) zapracovat tento pokyn v přiměřené míře do učebních osnov.

¹¹⁾ Český institut pro akreditaci, o.p.s.

¹²⁾ ČSN EN ISO/EC 17025 Posuzování shody – Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří.

Tento pokyn nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2007.

Čj. PO-2464-16/IZS-2006

Generální ředitel HZS ČR
genmjr Ing. Miroslav Štěpán v. r.

Obdrží:
HZS krajů
SOŠ PO a VOŠ PO MV ve Frýdku-Místku
MV-generální ředitelství HZS ČR

VĚCNÉ PROSTŘEDKY TS

Základní věcné prostředky PO:

Hasicí

Přenosné vodní monitory.
Pěnomety s pohonem vodní turbínou.
Přenosné přiměšovače.
Přenosné hasicí přístroje.
Pojízdné hasicí přístroje.
Přívěsné hasicí přístroje.
Džberové stříkačky.
Tlumnice a hasicí roušky.

Hadicové - základní

Hadice - sací,
- tlakové,
- na nebezpečné látky.
Pěnotvorné.
Armatury (přívodního, výtlačného a pěnotvorného příslušenství).
Proudnice.

Hadicové - pomocné

Hadicové můstky.
Hadicové navijáky.
Zařízení a prostředky pro ošetřování hadic.
Klíče na hadice a armatury.
Ostatní – ventilová lana, záchytná lana, vidlice, hadicové držáky, objímky na hadice, bandáže apod.).

Přenosné žebříky pro hasiče (záchranné a zásahové)

Vysunovací.
Hákové.
Jednodílné.
Střešní.
Nastavovací.
Sklopné.
Pro požární sport.

Účelové věcné prostředky PO:

Osvětlovací

Ruční svítilny.
Chemická světla.
Náhlavní svítilny.
Světlomety se stativy.

Varovné - např. pro stanovení polohy hasiče na místě zásahu („mrtvý muž“), pokud nejsou nedílnou součástí dýchacího přístroje

Pohybová čidla.
Přivolávací akustické prostředky.
Zvláštní výstražná zařízení se stativy.

Vyprošťovací a destrukční

Bourací kladiva a sbíječky s elektrickým pohonem.
Mechanická vyprošťovací zařízení – ruční.
Požární sekery.
Trhací háky.
Páčidla a pákové kleště.
Prostředky pro vnikání do uzavřených prostor.
Zvedáky a navijáky (bez motorového pohonu a s výjimkou pevně zabudovaných v zásahových požárních automobilech).

Ostatní

Skříňky s nástroji.
Skříňky s elektrotechnickým nářadím.
Ženiční nářadí (lopaty, krumpáče, vidle, kladiva, košťata apod.).
Nářadí v nejiskřivém provedení.
Nádoby na úkapy, průtokové kartáče na mytí.
Vytyčovací pásy, termofólie, příkrývky.

Speciální věcné prostředky PO - záchranné:Prostředky pro práci ve výšce a nad volnou hloubkou (podrobněji rozvedeny v příloze č. 2)^{4), 13)}

Lana.
Pásy a postroje.
Ostatní textilní materiál.
Karabiny a spojky.
Ostatní kovový materiál.
Speciální prostředky pro vytahování a spouštění.
Ostatní materiál.

Záchranné a evakuační prostředky

Záchranné seskokové matrace.
Záchranné plachty.
Záchranné tunely.
Záchranné a evakuační prostředky.
Záchranná a evakuační nosítka.

Prostředky první pomoci

Zdravotnické brašny a lékárníčky.
Fixační prostředky a dlahy.
Nosítka.
Rozpínací vaky (např. Ambuvak).

¹³⁾ Pokyn generálního ředitele HZS ČR a náměstka ministra vnitra č. 22/2002, kterým se stanoví podmínky pro poskytování ochranných pracovních prostředků příslušníkům a občanským zaměstnancům HZS ČR při činnosti na místě zásahu.

Speciální věcné prostředky PO - zásahové:Pneumatické vyprošťovací zařízení

Zvedací vaky.
Plnicí soupravy.
Podkládací a zajišťovací klíny.

Prostředky pro práci na vodní hladině

Záchranná plavidla bez pevně zabudovaného motorového pohonu
- nafukovací
- pevná.

Ochranné a záchranné prostředky ¹³⁾ (oděvy pro práci na vodní hladině a ve vodě, záchranné plovací vesty, ochranné přilby, ostatní osobní ochranné a záchranné prostředky, kolektivní ochranné a záchranné prostředky, vybavení záchranných plavidel).

Norné stěny.

Prostředky pro práci pod vodní hladinou (podrobněji rozvedeny v příloze č. 3) ¹³⁾

Potápěčské oděvy.
Výstroj a výzbroj potápěče.

Prostředky pro práce při povodních

Protipovodňové stěny.
Protipovodňové pytle a násypky na plnění.

Těsnicí prostředky

Pneumatické těsnicí vaky a ucpávky.
Kanálové rychloucpávky.
Speciální tmely.
Těsnicí bandáže, převazové materiály apod.

Zásahové osobní ochranné prostředky ¹³⁾

Ochranný oděv pro hasiče.
Přilba pro hasiče.
Kukla pro hasiče.
Ochranná obuv pro hasiče.
Ochranné rukavice pro hasiče.
Gumové holínky.

Zásahové společné ochranné prostředky ¹³⁾

Reflexní oděvy pro speciální hašení ohně.
Oděvy proti dešti.
Oděvy na ochranu proti chladu.
Oděvy pro manipulaci s hořlavými kapalinami.
Rybářské kalhoty.

VYBRANÉ PROSTŘEDKY TS PRO PRÁCI VE VÝŠCE A NAD VOLNOU HLOUBKOU

Prostředky pro práci ve výšce a nad volnou hloubkou (dále jen „VVH“) umožňují:

- výstup a sestup po laně, případně pohyb ve výšce a nad volnou hloubkou,
- pracovní polohování,
- zamezit pádu z výšky,
- zachycení pádu z výšky,
- vytváření kotevních bodů,
- záchranu a evakuaci osob, zvířat a majetku z výšky a volné hloubky,
- jiné činnosti ve výšce a nad volnou hloubkou.

Prostředky VVH se dělí na:

- a) lana - nízko průtažné lano s opláštěným jádrem, horolezecké dynamické lano,
- b) pásy a postroje - sedací postroj, zachycovací postroj, polohovací pás, záchranný postroj a záchranná smyčka,
- c) ostatní textilní materiál - smyčka, popruh, pomocná šňůra, tlumič pádu, provazový žebřík, popruhový žebřík, chránička na lano,
- d) karabiny a spojky,
- e) ostatní kovový materiál - slaňovací prostředek, lanová svěra (blokant), jisticí prostředek, kladka, spojovací prostředek, SKY hook, FIFI háček, zachycovač pádu, prostředky pro technické lezení, tlumič nárazů na zajištěných cestách, ocelová kotvicí smyčka, skalní skoba, šroub do ledu, horolezecké kladivo, vklíněnc, mechanický vklíněnc, zavrtávaná skoba, kotevní deska, hranová kladka, otočný závěs, kotvicí zařízení,
- f) speciální prostředky pro vytahování a spouštění - zařízení pro vytahování a spouštění, motorový naviják, lanový naviják, trojnožky a ramena, záchranná nosítka, transportní sedačka, závěsný oblouk,
- g) ostatní materiál - přiléhavý oděv bez volných součástí, přilba pro lezeckou činnost, stupačky na stromy, stoupací železa, cepín, obuv pro pohyb v exponovaných terénech, ochranné brýle, ochrana sluchu, rukavice pro lezeckou činnost, nůž nebo obdobné zařízení, čelová svítilna, prostředky pro přestřelení neschůdných částí (praky, samostříly, pušky), transportní vak, dálkoměr.

Definice prostředků VVH:

Nízko průtažné lano s opláštěným jádrem – lano složené z jádra a opletu, které lze použít pro práci v lanovém přístupu, pracovní polohování a zadržení, pro speleologii a záchranu. Je charakteristické malou průtažností při zatížení¹.

¹ ČSN EN 1891 – Osobní ochranné prostředky pro prevenci pádu z výšky – Nízko průtažná lana s opláštěným jádrem.

Horolezecké dynamické lano – lano složené z jádra a opletu, které je schopno zachytit pád osoby při vzniku malé rázové síly. Je charakteristické velkou průtažností při zatížení. V jednotkách PO se používají dynamická lana jednoduchá.

Sedací postroj – je určen k podepření těla osoby při vědomí v sedu ve visu na laně, skládající se z popruhů a přezek s nízkým bodem připojení. Lze jej použít ve statickém režimu.

Zachycovací postroj – svou konstrukcí je určen k opoře těla při zachycení pádu. Zachycovací postroj může být složen z popruhů, smyček, přezek a jiných prvků, uspořádaných a upravených pro přizpůsobení na tělo uživatele, pro zadržení při pádu a po jeho zachycení. Je nutné jej použít v dynamickém režimu při nebezpečí pádu.

Polohovací pás – slouží pro pracovní polohování a oporu těla. Je tvořen prvky obepínající tělo, které vhodným uspořádáním a sestavením spolu s pracovním polohovacím spojovacím prostředkem (součástí pro připevnění pracovního polohovacího pásu kolem konstrukce) udrží uživatele během práce ve výšce. Lze jej použít ve statickém režimu.

Záchranný postroj – postroj určen k provedení záchrany osoby vytažením nebo spuštěním tak, že zachraňovaná osoba je ve visu na laně v sedu.

Záchranná smyčka – slouží pro provedení záchrany osoby. Je konstruována z navržených prvků tak, že během záchranné činnosti je zachraňovaný držen a ponechán v definované pozici.

Popruh – je dlouhý, úzký, plochý, textilní pás, určený ke statickému namáhání, nikoliv k absorbování dynamické energie. Minimální nosnost popruhu pro použití v jednotkách PO je 15 kN.

Pomocná šňůra – je lano nebo šňůra o určité délce s jádrem a opletem a jmenovitým průměrem od 4 mm do 8 mm.

Smyčka – je popruh, pomocná šňůra nebo část lana spojená sešitím nebo jiným způsobem.

Tlumič pádu – v normálních podmínkách používání zabezpečuje bezpečné zastavení pádu z výšky. Tlumič pádu musí mít schopnost pohltit pádovou energii jejím rozptýlením tak, že padající osoba neabsorbuje plnou rázovou sílu vzniklou pádem.

Provazový žebřík – slouží pro výstup a sestup jedné osoby. Nesmí se používat v horizontální poloze jako přechodová hrazda a nesmí být použit v převrácené poloze. Na horním konci je opatřen okem vyztuženým kovovou nebo plastovou očnicí, sloužící k zavěšení žebříku.

Popruhový žebřík – slouží k získání opory ve visu, postupu v místech bez možností jiné opory pro nohy (technické lezení) s nosností cca 500 kg k dosažení jinak nepřístupných míst. Může být doplněn FIFI háčkem, popřípadě pomocnou karabinou.

Chráníčka na lano – slouží pro ochranu lana před prodřením na ostré hraně. Zpravidla se nasazuje na lano pomocí suchého zipu a je vybaven prvkem pro uchycení na laně.

Karabiny a spojky – prostředky, které se dají otevřít a přímo nebo nepřímo zavěsit do kotevního bodu. Spojují jednotlivé články zajišťovacího řetězce. Pro záchranu osob se používají karabiny se zámkem a pojistkou zámku (mimo karabin typu Q) a minimální podélnou pevností 22 kN².

Slaňovací prostředek – zařízení, pomocí kterého může osoba v omezené rychlosti slaňovat z pozice vyšší na pozici nižší, buď sama nebo pomocí druhé osoby.

² ČSN EN 12275 - Horolezecká výzbroj – Karabiny - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.

Lanová svěra (blokant) – prostředek, který nasazen na vhodně silné lano (obvykle o průměru 9 až 13 milimetrů) se v jednom směru lehce posouvá a ve druhém směru na laně blokuje sevřením lana.

Jisticí prostředek – slouží k jištění prvolezce v situaci, kdy hrozí nebezpečí pádu. Pracuje na principu automatického sevření lana segmentem, který umožňuje prokluz lana, a tím snížení přenosu rázové síly na osobu.

Kladka – slouží pro snížení výsledné síly odporu lana při vytahování postižených osob, lezců, materiálů, slouží k transportu po lanovém přemostění, jsou využívány při budování kladkostrojů, dopínání lanového přemostění a řadě dalších činností.

Spojovací prostředek – prvek nebo součást systému zachycení pádu (lano, drátěné lano, popruh, řetěz).

SKY hook – zařízení umožňující zavěšení za hrany konstrukcí, nebo terénní nerovnosti ve skalním terénu. Neslouží jako součást systému zachycení pádu, lze jej použít k zaujmutí pracovní polohy nebo postupu pouze za současného použití systému zachycení pádu.

FIFI háček – háček, který umožňuje zavěšení osoby do kotevních prostředků (ok, nýtů, kruhů, boráků apod.) Slouží také k zavěšení popruhových žebříků, pomocných smyček a jiného pomocného materiálu. Neslouží jako součást systému zachycení pádu, lze jej použít k zaujmutí pracovní polohy nebo postupu pouze za současného použití systému zachycení pádu. Může být doplněn pomocnou šňůrou.

Zachycovač pádu – zajišťuje bezpečné zachycení pádu z výšky.

Prostředky pro technické lezení – slouží k postupu nebo zaujímání pracovní polohy ve volném prostoru, těžkém lezeckém terénu, převisech apod.

Tlumič nárazů na zajištěných cestách – prostředek se dvěma nebo více upevňovacími body, který slouží ke snížení nárazu vzniklého pádem zajištěné osoby na tuto osobu a na ukotvení. Charakteristické je během pádu zvětšení vzdálenosti mezi oběma upevňovacími body v důsledku rázové síly.

Ocelová kotvící smyčka – je určená k vytvoření kotevního bodu.

Skalní skoba – prvek, který po zatlučení do sklaní spáry kladivem nebo obdobným nástrojem, vytváří kotevní bod.

Šroub do ledu – kotevní prostředek, který se do ledu zašroubuje nebo zatluče a po použití opět vyšroubuje nebo vytluče.

Horolezecké kladivo – slouží k zatloukání a vytloukání skalních skob, nebo skob do ledu, zatloukání zavrtávaných skob a vytváření otvorů pro zavrtávané skoby.

Vklínělec – nepřestavitelné klínovité těleso, které zaklíněné do trhliny je schopno zachytit zatížení v podélné ose upevňovacího zařízení, ve kterém je zavěšena karabina nebo spojka.

Mechanický vklínělec – rozevratelný prostředek zpravidla ve tvaru klínu, který zaklíňujeme do trhlin a spár a je schopný zachytit zatížení v podélné ose upevňovacího zařízení, ve kterém je zavěšena karabina nebo spojka.

Zavrtávaná skoba – je určena k ukotvení s očkem, do kterého se zavěšuje karabina nebo spojka, a která se ukotvuje do vyvrtaného otvoru buď zalepením, nebo rozepřením.

Kotevní deska – určená do míst, kde je nutné zapnout najednou několik karabin. Při zatížení potom nedochází k zablokování některé z karabin a o vložených karabinách je velký přehled. Dále nedochází k přetáčení karabin a jejich nevhodnému namáhání a karabiny jsou udržovány ve správném úhlu.

Hranová kladka – zamezuje kontaktu pohybujícího se lana s ostrou hranou.

Otočný závěs – vkládá se mezi kotevní bod a kladku pro zvedání břemene. Zabraňuje kroucení lana a otáčení břemene.

Kotvící zařízení – s jedním nebo více kotvícími body určený k připojení prostředky VVH .

Zařízení pro vytahování a spouštění – prostředky pro vytahování a spouštění jedné nebo více osob.

Motorový naviják – speciální zařízení pro vytahování a spouštění jedné nebo více osob s motorovým pohonem.

Lanový naviják – zařízení pro vytahování a spouštění, obvykle jsou opatřeny brzdou a samo-blokujícím zařízením. Navijáky se umísťují na samostatné konstrukce nebo je lze upevnit na trojnožky, případně k jinému kotevnímu bodu.

Trojnožky a ramena – slouží pro ukotvení dalších prostředků na vytahování nebo spouštění. Používají se převážně k ukotvení nad menšími otvory (studny, kanály, větrací šachty apod.), nebo nad hranu otvoru, kde působí jako výložník.

Záchranná nosítka – umožňují fixaci zraněné osoby, bezpečné zavěšení v horizontální nebo vertikální poloze nebo v obou polohách.

Transportní sedačka – slouží pro transport osoby ve výšce a nad volnou hloubkou, která musí být uzpůsobena pro zavěšení ve vertikální poloze.

Závěsný oblouk – slouží pro spouštění a zdvihání pracovníka ve vzpřímené poloze.

Přiléhavý oděv bez volných součástí – ochranný oděv bez volných částí, které by mohly být zachyceny, zajišťující ochranu před vnějšími vlivy, s odolností proti oděru na exponovaných místech a neomezuující volnost pohybu uživatele při činnosti.

Přilba pro lezeckou činnost – chrání hlavu proti úrazu, je odlehčená a vybavena podbradním páskem pro činnosti ve všech polohách, včetně prvků pro úpravu obvodu hlavy. Umožňuje připevnění čelové svítilny.

Stupačky na stromy – slouží k poskytnutí opory při výstupu po kmeni stromu. Jsou opatřeny jedním nebo více hroty a konstrukčně řešeny pro upevnění na obuv.

Stoupací železa – slouží k poskytnutí opory ve firnu, ledu nebo kombinovaném terénu. Jsou opatřeny hroty, které pokrývají plochu podrážku obuvi od špičky k patě a od jedné strany ke druhé a konstrukčně řešeny pro upevnění na obuv.

Cepín – zařízení opatřené hlavou, hrotem a násadou, doplněné systémem uchycení na ruku, jehož účelem je poskytnout oporu, nebo vytvořit kotevní bod ve firnu, ledu nebo kombinovaném terénu.

Obuv pro pohyb v exponovaných terénech – vhodná pro daný typ činnosti (pohyb po konstrukci, pohyb ve skalním terénu atd.), zajišťující dostatečnou přilnavost a snižující možnost uklouznutí v daném terénu.

Ochranné brýle – chrání zrak proti úrazu při činnosti před prachem, úlomky, drobným padajícím materiálem apod. a jsou konstrukčně řešeny s dostatečnou přiléhavostí k obličejí.

Ochrana sluchu – prostředek, tlumící úroveň okolního hluku, popřípadě chránící sluch uživatele před prachem, úlomky, drobným padajícím materiálem apod.

Rukavice pro lezeckou činnost – jsou odolné proti oděru a vnějším vlivům, zajišťují ochranu dlaňové části před tepelným namáháním při slaňování a umožňují snadnou manipulaci a ovládání prostředky VVH .

Nůž nebo obdobné zařízení – prostředek určený k přeřezání textilních materiálů.

Čelová svítlna - je určena pro upevnění na hlavu, popřípadě na přilbu uživatele, a která zajišťuje volnost pohybu rukou uživatele a umožňuje osvětlení pracovního prostoru při činnosti.

Prostředky pro přestřelení neschůdných částí (praky, samostříly, pušky) – slouží k dopravě vodícího lanka přes překážky, pomocí kterého se následně přetáhne lano.

Dálkoměr – elektronické zařízení pro změření vzdálenosti určeného objektu.

VYBRANÉ PROSTŘEDKY TS PRO PRÁCI POD VODNÍ HLADINOU

Definice prostředků pro práci pod vodní hladinou (dále jen „prostředky PH“):

Ploutve – umožňují plavání na hladině i pod vodou bez pomoci rukou. Základem ploutve je list s výstužnými žebry a upínacím páskem.

Maska – je vodotěsná, umožňuje ostré a nezkrácené vidění pod vodou, kryje oči i nos, má malý vnitřní prostor a velký zorný úhel.

Dýchací trubice – umožňuje dýchání atmosférického vzduchu při plavání na hladině.

Redukční ventil (I. stupeň) – redukuje vysoký tlak z tlakové láhve na tlak zpravidla 0,8 až 1,2 MPa na hladině.

Plicní automatika (II. stupeň) – dává vzduch v množství závislém na vyvolaném podtlaku ústy uživatele.

Tlaková láhev – je zdrojem dodávky dýchacího média do plicní automatiky, kompenzátoru vztlaku, suchého izolačního oděvu.

Kompenzátor vztlaku – zařízení, které při připouštění nebo odpouštění vzduchu mění svůj objem. To umožňuje potápěči řídit vztlak v každé fázi ponoru.

Zátěžní systém (opasek) – slouží k vyvážení potápěče na neutrální vztlak.

Kontrolní tlakoměr – poskytuje informaci o stavu zásoby dýchacího média v tlakové láhvi.

Hloubkoměr – zařízení, které potápěči dává informaci o okamžité hloubce pod vodní hladinou.

Dekompresní počítač – měří hloubku a čas pod vodou. Z těchto údajů modeluje sycení tkání dusíkem, nebo vysycování podle příslušného matematického modelu.

Potápěčský oděv – chrání před chladem, zvýšeným odvodem tepla, poraněním a škodlivými vlivy znečištěného vodního prostředí. Používají se oděvy kompozitové, mokré, polosuché, suché. Skládá se z kalhot, blůzy a kukly nebo tvoří kompaktní celek s kuklou či bez kukly.

Mokrý oděv – oděvní součást navržená tak, aby dovozovala pronikání a odtékání vody po ponoření.

Suchý oděv – oděvní součást navržená k zamezení pronikání vody po ponoření.

VYBRANÉ PROSTŘEDKY TS PRO PRÁCI NA VODNÍ HLADINĚ

Definice prostředků pro práci na vodní hladině (dále jen „prostředky NH“):

Oděv chránící proti podchlazení ve vodě; chránící proti chladu – oděv chránící proti podchlazení ve vodě navržený pro běžné nošení při činnosti ve vodě nebo v její blízkosti s předpokládaným náhodným, nechtěným ponořením do vody, umožňující fyzickou činnost uživatele do té míry, že při této činnosti nepřekáží.

Oděv chránící proti vodě – oděv k ochraně uživatele před účinky vody navržený pro běžné nošení při činnosti ve vodě, konstruovaný tak, že umožňuje únik vzduchu v krční části a použití v kombinaci se záchrannou plovací vestou a také fyzickou činnost uživatele do té míry, že při ní nepřekáží.

Záchranná plovací vesta – zajišťuje účinný stupeň vztlaku, v závislosti na předpokládaném používání, který je při použití bezpečný a poskytuje spolehlivou podporu ve vodě. V předpokládaných podmínkách používání nesmí omezovat volnost pohybu uživatele, ale musí mu umožňovat zejména plavat nebo unikat před nebezpečím nebo zachraňovat jiné osoby.

VYBRANÉ PROSTŘEDKY TS OSOBNÍ OCHRANNÉ PROSTŘEDKY PRO HASIČE

Definice prostředků osobních ochranných prostředků pro hasiče (dále jen „prostředky OOP“):

Oděvní součást – jednotlivá část oděvu, která může být tvořena jednou nebo více vrstvami.

Ochranný oděv – oděv převlečený přes spodní oděv nebo jej nahrazující, určený k ochraně proti jednomu nebo více nebezpečím (rizikům).

Ochranný oděv pro hasiče – oděvní součásti, které jsou určeny k zajištění ochrany horní a dolní části trupu, krku, paží a nohou hasiče, s výjimkou hlavy, rukou a chodidel.

Reflexní oděv pro speciální hašení – ochranný oděv určený k zajištění ochrany proti vysokým úrovním sálavého proudícího a kontaktního tepla spočívající ve schopnosti svrchního materiálu odrážet intenzivní sálavé teplo a vhodný pro speciální operace hašení.

Pracovní stejnokroj II (PS II) – ochranný oděv nahrazující osobní oděv. Poskytuje ochranu proti obecným typům nebezpečí, např. nebezpečí z chladu, mechanické. Současně svým provedením plní funkci služebního stejnokroje. Skládá se z blůzy a kalhot. Doplňky PS II tvoří čepice a zimní čepice.

Přilba pro hasiče – ochranný prostředek určený pro zajištění ochrany hlavy uživatele proti rizikům, které se mohou vyskytnout během činností, které hasiči vykonávají.

Kukla pro hasiče – oděvní součást, která má za cíl poskytnout ochranu vystaveným oblastem hlavy a krku proti teplu a plameni, pokud je nošená během hašení a doprovodných činností v situacích, kdy je také nošen ochranný oděv pro hasiče a přilba, případně dýchací přístroj.

Bezpečnostní obuv pro profesionální použití – obuv s ochrannými prvky, která chrání uživatele před poraněním, jež mohou nastat při nehodách v těch pracovních oblastech, pro které je obuv určena; obuv je opatřena tužinkami na ochranu prstů, které zabezpečují ochranu proti nárazu při dopadové zkušební energii 200 J.

Ochranné rukavice pro hasiče – rukavice určené pro ochranu rukou při běžných požárních zásazích, včetně vyhledávacích a záchranných prací. Nejsou určeny k záměrné manipulaci s kapalnými chemikáliemi, ale poskytují určitou ochranu při náhodném kontaktu s chemikáliemi.

PROVÁDĚNÍ UŽIVATELSKÉ KONTROLY PROSTŘEDKŮ TS

- (1) Cílem uživatelské kontroly je zjištění stanoveným pracovním postupem, že stav prostředků TS zamezuje vzniku nebezpečných situací nebo nestandardních stavů a že prostředky jsou plně funkční k jejich použití.
- (2) Uživatelskou kontrolu provádí hasič (uživatel) samostatně nebo hasič s příslušnou specializací, který byl pro tuto činnost prokazatelně proškolen (dále jen „pověřená osoba“), např. pro práce ve výšce a nad volnou hloubkou nebo pro práce pod vodní hladinou, který může být současně pověřen péčí o tyto vyčleněné prostředky TS. Pověřené osoby stanoví vnitřním předpisem ředitel HZS kraje.
- (3) Uživatelská kontrola prostředků TS se provádí v následujících lhůtách:
 - a) před uvedením do užívání,
 - b) bezprostředně před jejich použitím,
 - c) po použití při zásahu nebo výcviku,
 - d) v periodických intervalech,
 - e) dle pokynů výrobce.
- (4) Uživatelská kontrola prostředků TS se provádí dle pokynů výrobce nebo návodu k použití, nebo dle českých technických norem. Není-li těmito pokyny stanoveno jinak, postupuje se podle stanovených postupů uvedených v tomto řádu. Bezprostředně před použitím je u prostředků TS nutno zkontrolovat:
 - a) celistvost a úplnost prostředku, včetně jeho příslušenství,
 - b) funkčnost základních i pomocných součástí prostředku,
 - c) předepsané tlakové, podtlakové, přetlakové a obdobné parametry,
 - d) těsnost, dotažení spojů,
 - e) stav základního materiálu, zejména pryžových a plastových součástí, švů, tvarovou stálost apod.
- (5) Uživatelská kontrola prostředků TS, která se provádí bezprostředně před jejich použitím, může být u vybraných prostředků TS nahrazena kontrolou po použití. Přitom musí být splněna podmínka, že bude zajištěno rychlé, bezpečné a funkční použití prostředků TS, přičemž je nutné vyloučit vlivy, které mohly působit na prostředky TS po provedení uživatelské kontroly po jejich použití. Jedná se např. o záruku, že s prostředky TS nebylo manipulováno při dodržení podmínek jejich uložení, vliv lhůty na jejich uložení před použitím, transport ve vozidle apod. Tyto záruky lze řešit např. zapečetěním transportního obalu.
- (7) Rozsah prostředků TS, u kterých lze uživatelskou kontrolu před použitím nahradit za podmínek uvedených v odstavci 5 kontrolou po použití, stanoví vnitřním předpisem ředitel HZS kraje.

Příloha č. 7

ROZSAH UŽIVATELSKÉ KONTROLY VYBRANÝCH PROSTŘEDKŮ VVH PŘED POUŽITÍM

Uživatelská kontrola prostředků VVH před použitím se provádí dle pokynů výrobce nebo návodu k použití nebo dle českých technických norem. Není-li těmito pokyny stanoveno jinak, je bezprostředně před použitím nutno zkontrolovat:

1) Lana

- a) vizuální kontrola opletu
 - kontrola celé délky opletu (rozvázání uzlů, známky prořezu, oděru, spálení opletu, skvrny od chemikálií),
- b) kontrola stavu jádra
 - hmatová kontrola celé délky lana (zúžené části lana, ohebnost lana – odhalení ztvrdlých nebo změkklých částí lana – lano musí po celé délce vykazovat stejnou ohebnost).

V případě zjištění některé ze závad nelze lano použít pro práci a činnosti ve výšce a nad volnou hloubkou.

2) Pásy a postroje

- a) vizuální kontrola bezpečnostních prvků postroje
 - kontrola kompletnosti postroje,
 - kontrola pevnostních švů (známky prořezu, spálení, opotřebení, skvrny od chemikálií, vytažení nití, jiné poškození),
 - kontrola primárních popruhů (známky prořezu, opotřebení, vytažení nití z popruhu),
 - kontrola přezek (hlubší rýhy, deformace, opotřebení, koroze),
 - kontrola kovových přípojovacích prvků (hlubší rýhy, deformace, opotřebení, koroze),
 - kontrola karabin (pokud je součástí postroje, postupujeme dle kontroly karabin a spojek),
 - kontrola přípojovacího prostředku (pokud je součástí postroje, postupujeme dle kontroly textilních smyček, případně lan),
- b) vizuální kontrola ostatních prvků postroje
 - kontrola sekundárních popruhů, kontrola polstrování, kontrola materiálových poutek (menší poškození není na závadu),
 - kontrola švů, které nejsou pevnostní (menší poškození není na závadu – pokud není známo zda je šev pevnostní, kontroluje se jako pevnostní),
- c) funkční kontrola
 - kontrola správného protažení popruhů přezkami,
 - kontrola nastavitelnosti délky popruhů.

3) Ostatní textilní materiál

Vizuální kontrola jednotlivých součástí prostředku

- kontrola stavu smyčky (popruhu),
- kontrola pevnostních švů (známky prořezu, spálení, opotřebení, skvrn od chemikálií, vytažení nití),
- kontrola pláště (viz kontrola lan),
- kontrola kovových součástí (připojovací oka, očnice, přezky – hlubší rýhy, deformace, opotřebení, koroze),
- kontrola tlumiče pádu (známky prořezu, prodření, spálení, opotřebení, skvrn od chemikálií, vytažení nití, kontrola neporušenosti švů určených k absorbování pádové energie, kontrola pevnostních švů),
- kontrola stupaček žebříků.

4. Karabiny a spojky

a) vizuální kontrola

- kontrola těla karabiny, zámku karabiny, západky, nýtu a pojistky karabiny (hlubší rýhy, deformace, opotřebení – úbytek a změny materiálu vlivem koroze a jiné chemické reakce),

b) funkční kontrola

- kontrola funkce západky karabiny (otevření, zavření karabiny, kontrola samočinného těsného dovření karabiny, správné dolehnutí západky do zámku),
- kontrola funkce pojistky západky (otevření, zavření, kontrola zabránění otevření západky při zavřené pojistce, kontrola samočinného zavírání automatické pojistky).

5. Ostatní kovový materiál

a) kovové prostředky bez pohyblivých částí - vizuální kontrola

- kontrola těla prostředku (vrypy, výrazný úbytek materiálu, praskliny, změny materiálu v důsledku koroze nebo jiné chemické reakce),
- kontrola ocelového lana u ocelových kotvících smyček – možné přetržení pramenů, tvarové změny (nevratné zlomení lana přes hranu), změna materiálu vlivem koroze nebo jiné chemické reakce,
- kontrola ok u ocelových kotvících smyček – přetržení pramenů, výrazné vrypy nebo úbytek materiálu na koncovkách lana, změna materiálu vlivem koroze nebo jiné chemické reakce,
- vtažení volného konce lana do nalisované objímky na koncovkách smyčky;

b) kovové prostředky s pohyblivými částmi

ba) vizuální kontrola

- kontrola celistvosti a kompletnosti prostředku,
- kontrola těla a jednotlivých částí prostředku (vrypy, výrazný úbytek materiálu, praskliny, změny materiálu v důsledku koroze nebo jiné chemické reakce),

bb) funkční kontrola

- kontrola tvaru jednotlivých částí a jejich správné vzájemné polohy (vyhnutí bočnic, třecích segmentů, pojistek, čepů, blokujících palců apod.),
- funkční kontrola pohyblivých částí (bočnic, třecích segmentů, pojistek, čepů).

6. Speciální prostředky pro vytahování a spouštění

- a) vizuální kontrola
 - kontrola kompletnosti a celistvosti,
 - kontrola kovových částí prostředku (deformace, vrypy, výrazný úbytek materiálu, praskliny, změny materiálu v důsledku koroze nebo jiné chemické reakce),
 - kontrola textilních částí prostředku (viz kontrola ostatních textilních prostředků, případně lan),
 - kontrola ostatních částí prostředku – plastový skelet nosítek apod. (praskliny, výrazné vrypy, opotřebení, změny materiálu),
- b) funkční kontrola
 - kontrola tvaru jednotlivých částí a jejich správné vzájemné polohy (kotvící body, nohy, patky, čepy, šrouby, ostatní příslušenství – např. kladky, navíjecí zařízení, závěsný systém nosítek – správné umístění, správné protažení popruhů přezkami, zajištění karabin, kontrola uzlů apod.),
 - funkční kontrola pohyblivých částí (vysunutí a zajištění nohou trojnožky, stabilita trojnožky, utažení šroubů, zajištění čepů, kontrola nastavitelnosti popruhů nosítek, kontrola funkčnosti karabin apod.).

Pro speciální zařízení typu Rollgliss, Evak, lanové navijáky apod. je nutné se řídit návodem výrobce a uživatelskou kontrolu provádět v souladu s tímto návodem. Vzhledem ke specifickým těchto zařízení zpracuje osoba pověřená péčí o materiál stručný postup uživatelské kontroly před a po použití v souladu s návodem výrobce. Uživatelská kontrola se bude skládat z kontroly vizuální a stručné kontroly funkční.

7. Ostatní prostředky

- a) vizuální kontrola
 - kontrola kompletnosti a celistvosti,
 - kontrola kovových částí prostředku (viz kontrola ostatních kovových prostředků, případně karabin),
 - kontrola textilních částí prostředku (viz kontrola ostatních textilních prostředků, případně lan),
 - kontrola ostatních částí prostředku – plastových částí, přezek apod.,
- b) funkční kontrola
 - kontrola tvaru jednotlivých částí a jejich správné vzájemné polohy,
 - funkční kontrola pohyblivých částí.

ROZSAH UŽIVATELSKÉ KONTROLY VYBRANÝCH PROSTŘEDKŮ PH PŘED POUŽITÍM

Uživatelská kontrola prostředků PH před použitím se provádí dle pokynů výrobce nebo návodu k použití nebo dle českých technických norem. Není-li těmito pokyny stanoveno jinak, je bezprostředně před použitím nutno zkontrolovat:

- 1) Ploutve**
 - celistvost a funkčnost upínacího mechanismu.
- 2) Maska**
 - těsnost,
 - celistvost a funkčnost upínacího mechanismu.
- 3) Dýchací trubice**
 - celistvost a funkčnost.
- 4) Souprava dvoustupňové automatiky a tlakové láhve**
 - vizuálně celistvost, úplnost, nepoškozenost,
 - dotažení všech spojů,
 - tlak v tlakové láhvi a těsnost vysokotlaké a středotlaké části,
 - funkce plicní automatiky a vzduchové sprchy.
- 5) Kompenzátor vztlaku**
 - celistvost a úplnost,
 - funkci napouštěcích, vypouštěcích a pojistných ventilů.
- 6) Dekompresní počítač**
 - úplnost a funkčnost upínacího mechanismu,
 - stav baterie a její funkčnost.
- 7) Potápěčský oděv**
 - celistvost, úplnost, funkce uzávěrů,
 - funkci napouštěcích a vypouštěcích ventilů u suchých potápěčských oděvů.
- 8) Oděv chránící proti podchlazení ve vodě**
 - celistvost, úplnost, funkce uzávěrů.

Příloha č. 9

ROZSAH, DRUHY A ZPŮSOB PROVÁDĚNÍ KONTROL PROSTŘEDKŮ VVH

1. Cílem kontrol je zajištění takového stavu prostředků VVH, aby zamezoval vzniku nebezpečných situací ve výšce a nad volnou hloubkou a aby prostředky VVH mohly být okamžitě použity.
2. Kontroly prostředků VVH provádí uživatel samostatně nebo hasič se specializací pro práce ve výšce a nad volnou hloubkou pověřený péčí za materiál v rámci lezecké skupiny nebo lezeckého družstva (dále jen „pověřená osoba“) dle návodů výrobce, ČSN EN a stanovených postupů uvedených v tomto řádu.
3. Uživatel provádí kontrolu prostředků VVH před použitím a po použití dle zásad uvedených v příloze č. 7.
4. Pověřená osoba provádí všechny druhy kontrol. Pro provádění kontrol dle požadavků výrobce musí splňovat požadavky výrobce nebo absolvovat obdobnou odbornou přípravu v rámci své odbornosti organizovanou HZS ČR.
5. Pověřená osoba odpovídá za:
 - a) zaevidování prostředků VVH,
 - b) provádění stanovených kontrol prostředků VVH,
 - c) vypracování podkladů pro vyřazení prostředků VVH a jejich vyřazení z užívání, pokud nesplňují stanovené podmínky,
 - d) zpracování návrhů na doplnění a obnovu prostředků VVH,
 - e) uložení a skladování prostředků VVH.
6. Technická služba zajišťuje provádění kontrol prostředků VVH prostřednictvím pověřených osob a vede bezpečnostní registr prostředků VVH.

DRUHY KONTROL

- A) **Kontrola před uvedením do užívání.** Provádí ji pověřená osoba před jejich zařazením do užívání, přičemž technik předá pověřené osobě stanovenou dokumentaci prostředků VVH.
- a) Při kontrole se pověřená osoba zejména zaměří na:
 - úplnost, neporušenost a celistvost prostředku VVH,
 - kontrolu výrobních čísel podle dodacího listu,
 - kontrolu funkčnosti výrobku (např. změření skutečné délky lan podle záznamu v dodacím listu, správnou funkci prostředků VVH),
 - ostatní upozornění podle návodu výrobce.
 - b) Po ukončení kontroly před uvedením do užívání pověřená osoba označí prostředky VVH evidenčním číslem (pokud je to možné a neporuší-li tím podmínky výrobce nebo bezpečnost používání). Pokud není možné opatřit prostředky VVH evidenčním číslem, evidence se provede na základě výrobního čísla případně čísla série s konkrétním uvedením jejich rozdělení v rámci jednotky. Pověřená osoba založí evidenční list (i elektronicky), který předá nebo zabezpečí předání technikovi. Soubor evidenčních listů prostředků VVH vytváří bezpečnostní registr.

B) *Kontrola před použitím.* Provádí ji uživatel před bezprostředním použitím nebo při každodenním předávání a přebírání služby. Této kontrole jsou podrobeny všechny používané prostředky VVH. Tato kontrola může být nahrazena kontrolou po použití, která je prováděna pověřenou osobou za podmínky, že s prostředky VVH nebude do jejich použití manipulováno a při dodržení skladovacích podmínek (např. zapečetění transportního vaku aj.). Teprve po ukončení kontroly před použitím je možné prostředky VVH použít pro činnosti ve výšce a nad volnou hloubkou.

C) *Kontrola po použití.* Provádí ji:

- uživatel, nebo
- pověřená osoba.

Kontrola po použití může za dodržení stanovených podmínek (např. uvedených pod písm. B) nahradit kontrolu před použitím. Kontrola po použití se provádí ve stejném rozsahu jako kontrola před použitím.

Pokud tuto kontrolu provádí pověřená osoba, uživatel prostředků VVH jí předá hlášení o použití těchto prostředků, které musí obsahovat minimálně tyto údaje:

- územní odbor - číslo stanice,
- datum použití prostředků VVH,
- umístění prostředků VVH,
- za jakých podmínek byl prostředek VVH použit (výcvik/zásah),
- důvod použití prostředků VVH,
- druh a typ použitého prostředku VVH,
- jiné údaje (např. extrémní namáhání),
- jméno uživatele,
- podpis předávající osoby.

D) *Kontrola po mimořádné události.* Provádí ji pověřená osoba s cílem zhodnotit stav prostředků VVH po namáhání nebo nestandardním způsobu použití. Jedná se především o situace, kdy:

- došlo k použití v toxickém prostředí, zakouřeném prostředí nebo obecně v prostředí s výskytem nebezpečných chemických látek, kdy došlo ke kontaktu prostředku s touto látkou v jakémkoliv skupenství,
- došlo k použití v prostředí sypkých hmot (písek, prach apod.),
- prostředek je silně znečištěný a nelze jej běžnými postupy očistit,
- došlo k zachycení pádu,
- došlo k nárazu prostředku na tvrdý materiál (pád z výšky na tvrdou podložku, pád tvrdého předmětu na prostředek apod.).

E) *Periodické prohlídky.* Provádí se minimálně jedenkrát za dvanáct měsíců pověřenou osobou dle návodů výrobce a jím doporučených postupů s cílem rozhodnout o dalším užívání prostředků VVH. Kontrola je také rozšířena o nezbytnou údržbu, kterou není možné zajistit uživatelem.

F) *Kontrola dle požadavků výrobce.* Tato kontrola může nahrazovat periodickou kontrolu. Provádí ji výrobce, osoba pověřená výrobcem k provádění těchto kontrol nebo pověřená osoba pokud splňuje požadavky stanovené výrobcem.

Pokud pověřená osoba zjistí takové nedostatky, že není možné prostředky VVH dále používat, podá technikovi písemný návrh na vyřazení prostředků VVH z používání.

Příloha č. 10

PŘEHLED A OBSAH DOKUMENTACE O PROVOZU, REVIZÍCH, A PROVOZNÍCH KONTROLÁCH PROSTŘEDKŮ TS

1. Dokumentace prostředků TS se vede na určených pracovištích HZS kraje, zpravidla na stanicích, která určí vnitřním předpisem ředitel HZS kraje.
2. Dokumentaci prostředků TS stanovených přílohou č. 12 vedou:
 - a) příslušný pracovník TS dokumenty uvedené v odst. 3 písm. a) až c) a písm. f) této přílohy,
 - b) velitelé čet nebo družstev dokumenty uvedené v odst. 3 písm. d) a e) této přílohy.
3. Dokumentace prostředků TS:
 - a) *záznamy o evidenci prostředků TS obsahují*
 - datum záznamu,
 - název prostředku TS,
 - název činnosti vykonávané s prostředkem TS (revize, kalibrace, provozní kontrola, oprava),
 - příjmení a podpis osoby, která provedla záznam,
 - b) *záznamy o provozních kontrolách prostředků TS obsahují*
 - datum záznamu,
 - název prostředku TS,
 - výrobní nebo evidenční číslo prostředku TS,
 - výsledky zkoušek získané provozní kontrolou,
 - příjmení a podpis osoby, která provedla provozní kontrolu,
 - c) *revizní protokoly obsahují*
 - datum provedení revize,
 - název prostředku TS,
 - výrobní nebo evidenční číslo prostředku TS,
 - výsledek revize,
 - příjmení a podpis osoby, která provedla revizi,
 - d) *záznamy o použití vybraných prostředků TS při zásahu obsahují*
 - datum použití,
 - druh použitého prostředku TS,
 - evidenční číslo použitého prostředku TS,
 - místo použití prostředku TS,
 - poznámka (extrémní podmínky, vliv prostředí apod.),
 - jméno uživatele,
 - e) *záznamy o použití vybraných ochranných prostředků příslušníky při odborné přípravě a výcviku obsahují*
 - datum použití ochranného prostředku,
 - jméno a příjmení příslušníka,
 - druh použitého ochranného prostředku,
 - evidenční číslo použitého ochranného prostředku,
 - místo a doba použití,

f) *kalibrační protokoly a ověřovací listy*

- obsah těchto dokumentů je stanoven českou technickou normou ¹⁰⁾ (kalibrační list) a vyhláškou ⁹⁾ (ověřovací list) a za jejich správnost odpovídá subjekt, který provedl metrologický úkon.

4. Skartační doby dokumentace TS:

a) *dokumentace uvedená v odst. 3 písm. a)*

- po dobu existence prostředku a 5 let po jeho vyřazení,

b) *dokumentace uvedená v odst. 3 písm. b) až f)*

- po dobu 5 let (u revizních zpráv min. do následné revizní zprávy).

**PŘEHLED A OBSAH DOKUMENTACE O PROVOZU, REVIZÍCH
A PROVOZNÍCH KONTROLÁCH PROSTŘEDKŮ VVH**

1. Dokumentaci vedou technici u všech prostředků VVH. Pověřené osoby provádějí kontroly prostředků VVH a jejich závěry zaznamenává technik do evidenčních listů.
2. Pro každý prostředek VVH musí být při kontrole před uvedením do používání vyhotoven evidenční list, který obsahuje minimálně:
 - a) název a typ prostředku VVH,
 - b) evidenční číslo,
 - c) výrobní číslo nebo číslo série,
 - d) datum výroby,
 - e) datum dodání k jednotce požární ochrany,
 - f) datum uvedení do provozu,
 - g) popis prostředku VVH – např. délka lan,
 - h) výsledky kontrol
 - před zařazením do užívání,
 - po mimořádné události,
 - periodických a
 - dle požadavků výrobce
 - s uvedením data a podpisu pověřené osoby, která kontrolu prováděla,
 - i) činnosti vykonávané s prostředkem VVH při kontrole před uvedením do užívání,
 - j) záznam o předání prostředků VVH k osobnímu používání uživateli,
 - k) záznam o vyřazení prostředku VVH z používání.
3. Při elektronickém vedení evidenčních listů nahrazuje podpis prokazatelné stanovení identifikace osob provádějících kontrolu.

Příloha č. 12

**PŘEHLED VYBRANÝCH PROSTŘEDKŮ TS, O KTERÝCH SE VEDE
ZÁZNAM O PROVOZU, REVIZI A PROVOZNÍCH KONTROLÁCH**

Prostředky TS	Záznam o provozu	Revize	Provozní kontrola
Základní věcné prostředky PO	O	XO	XO
- Přenosné žebříky pro hasiče	X	X	O
Účelové věcné prostředky PO	XO	XO	XO
Speciální věcné prostředky PO – záchranné	X	XO	XO
- Prostředky pro práci ve výšce a nad volnou hloubkou	X	XO	X
- Záchrané a evakuační prostředky	X	XO	X
Speciální věcné prostředky PO – zásahové	XO	O	XO
- Pneumatické vyprošťovací zařízení	X	XO	O
- Prostředky pro práci na vodní hladině	XO	XO	XO
- Potápěčské oděvy	X	O	X
- Výstroj a výzbroj potápěče	X	X	X
Zásahové osobní ochranné prostředky	X	O	XO
Zásahové společné ochranné prostředky	X	O	XO

Poznámka:

X - provádí se O - neprovádí se XO - dle typu.

Část II.

O z n á m e n í
náměstka generálního ředitele HZS ČR pro integrovaný záchranný systém a operační řízení

V souvislosti s vydáním Pokynu generálního ředitele HZS ČR č. 21/2006, kterým se vydává Řád technické služby HZS ČR, se v příloze uveřejňuje „Přehled nejdůležitějších harmonizovaných českých technických norem, vztahujících se k vybraným prostředkům technické služby“.

Čj. PO-2464-16/IZS-2006

Náměstek generálního ředitele HZS ČR
plk. Ing. Václav Muchna v. r.

**PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH HARMONIZOVANÝCH
ČESKÝCH TECHNICKÝCH NOREM,
VZTAHUJÍCÍCH SE K VYBRANÝM PROSTŘEDKŮM TECHNICKÉ SLUŽBY**

ČSN EN 469	Ochranné oděvy pro hasiče – Požadavky a zkušební metody pro ochranné oděvy pro hasiče.
ČSN EN 13911	Ochranné oděvy pro hasiče – Požadavky a metody zkoušení pro kukly pro hasiče.
ČSN EN 340	Ochranné oděvy – Všeobecné požadavky.
ČSN EN 14058	Ochranné oděvy – Oděvní součásti na ochranu proti chladnému prostředí.
ČSN EN 342	Ochranné oděvy – Soupravy a oděvní součásti na ochranu proti chladu.
ČSN EN 343	Ochranné oděvy – Ochrana proti dešti.
ČSN EN 1486	Ochranné oděvy pro hasiče – Požadavky a zkušební metody pro reflexní oděvy pro speciální hašení ohně.
ČSN EN 443	Přilby pro hasiče.
ČSN EN 420+/A1	Ochranné rukavice – Všeobecné požadavky
ČSN EN 659	Ochranné rukavice pro hasiče.
ČSN EN 511	Ochranné rukavice proti chladu
ČSN EN 344 + /A1	Požadavky a zkušební metody na bezpečnostní ochrannou a pracovní obuv pro profesionální použití.
ČSN EN 345+A/1	Specifikace bezpečnostní obuvi pro profesionální použití.
ČSN EN 346+A/1	Specifikace ochranné obuvi pro profesionální použití.
ČSN EN 347+A/1	Specifikace pracovní obuvi pro profesionální použití.
ČSN EN 13949	Dýchací přístroje – Potápěčské dýchací přístroje s otevřeným okruhem na tlakový Nitrox a kyslík – Požadavky, zkoušení a značení.
ČSN EN 250	Dýchací přístroje – Potápěčské autonomní dýchací přístroje na tlakový vzduch s otevřeným okruhem – Požadavky, zkoušení a značení.
ČSN EN 14225 – 1 až 4	Potápěčské obleky (mokré; suché; aktivně vyhřívané nebo ochlazované; s vnitřním atmosférickým tlakem).
ČSN EN 1809	Potápěčská výzbroj – Kompenzátor vztlaku – Funkční a bezpečnostní požadavky, zkušební metody.
ČSN EN 12628	Potápěčská výzbroj – Kombinovaná vztlková a záchranná zařízení – Funkční a bezpečnostní požadavky, zkušební metody.
ČSN EN ISO 15027 –1 a 2	Oděvy chránící proti podchlazení ve vodě.
ČSN EN 1385+A/1	Přilby pro kanoistiku a sporty na divoké vodě.
ČSN EN 393 + A/1	Záchranné plovací vesty a osobní plovací prostředky – Plovací prostředky – 50 N.
ČSN EN 395 + A/1	Záchranné plovací vesty a osobní plovací prostředky – Plovací prostředky – 100 N.
ČSN EN 396 + A/1	Záchranné plovací vesty a osobní plovací prostředky – Plovací prostředky – 150 N.
ČSN EN 399 + A/1	Záchranné plovací vesty a osobní plovací prostředky – Plovací prostředky – 275 N.

ČSN EN 394	Záchranné plovací vesty a osobní plovací prostředky – Doplnková příslušenství.
ČSN EN ISO 10240	Malá plavidla – Příručka uživatele.
ČSN EN ISO 14946	Malá plavidla – Maximální nosnost.
ČSN EN ISO 12217–1 až 3	Malá plavidla – Stanovení stability a plovatelnosti podle kategorie plavidla.
ČSN EN ISO 9094–1 a 2	Malá plavidla – Požární ochrana – Plavidla s délkou trupu do 15 m a přes 15 m.
ČSN EN ISO 8666	Malá plavidla – Základní údaje.
ČSN EN ISO 10087 + A/1	Malá plavidla – Identifikace lodního trupu – Kódový systém.
ČSN EN ISO 14945	Malá plavidla – Štítek plavidla.
ČSN EN ISO 15084	Malá plavidla – Kotvení, uvazování a vlečení – Upevňovací uzly.
ČSN EN ISO 6185–1 až 3	Nafukovací čluny. Čluny s max. výkonem motoru 4,5 kW; 4,5 – 15 kW; nad 15 kW.
ČSN EN 1147	Přenosné žebříky pro hasiče.
ČSN EN 341	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Slaňovací zařízení.
ČSN EN 353-1	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Pohyblivé zachycovače pádů na pevném zajišťovacím vedení.
ČSN EN 353-2	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Pohyblivé zachycovače pádů na poddajném zajišťovacím vedení.
ČSN EN 354	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Spojovací prostředky.
ČSN EN 355	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Tlumiče pádů.
ČSN EN 358	Osobní prostředky pro pracovní polohování a prevenci proti pádům z výšky – Pásky pro pracovní polohování a pracovní polohovací spojovací prostředky.
ČSN EN 360	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Zatahovací zachycovače pádu.
ČSN EN 361	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Zachycovací postroje.
ČSN EN 362	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Spojky.
ČSN EN 363	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Systémy zachycení pádu.
ČSN EN 364	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Zkušební metody.
ČSN EN 365	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Všeobecné požadavky na návody k používání a značení.
ČSN EN 564	Horolezecká výzbroj – Pomocná šňůra – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 565	Horolezecká výzbroj – Popruhy - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 566	Horolezecká výzbroj – Smyčky - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 567	Horolezecká výzbroj – Lanové svěry - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 568	Horolezecká výzbroj – Prostředky kotvení v ledu - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.

ČSN EN 569	Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Skalní skoby – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 795	Ochrana proti pádům z výšky – Kotvicí zařízení - Požadavky a zkoušení.
ČSN EN 813	Osobní ochranné prostředky pro prevenci pádů z výšky – Sedací postroje.
ČSN EN 892	Horolezecká výzbroj – Dynamická horolezecká lana - Bezpečnostní požadavky a zkoušení.
ČSN EN 893	Horolezecká výzbroj – Stoupací železa - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 958	Horolezecká výzbroj – Tlumiče nárazů k použití na zajištěných cestách - Bezpečnostní požadavky a zkoušení.
ČSN EN 959	Horolezecká výzbroj – Zavrtávané skoby - Bezpečnostní požadavky a zkoušení.
ČSN EN 12270	Horolezecká výzbroj – Vklíněnce - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 12275	Horolezecká výzbroj – Karabiny - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 12276	Horolezecká výzbroj – Mechanické vklíněnce - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 12277	Horolezecká výzbroj – Navazovací úvazky – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 12278	Horolezecká výzbroj – Kladky - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 12492	Horolezecká výzbroj – Přilby pro horolezce - Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 12572	Umělé horolezecké konstrukce – Zajišťovací body, požadavky stability a zkušební metody.
ČSN EN 13089	Horolezecká výzbroj – Pomůcky do ledu – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody.
ČSN EN 1496	Záchranné prostředky – Záchranná zdvihací zařízení.
ČSN EN 1497	Záchranné prostředky – Záchranné postroje.
ČSN EN 1498	Záchranné prostředky – Záchranné smyčky.
ČSN EN 1868	Osobní ochranné prostředky pro prevenci pádů z výšky – Seznam ekvivalentních termínů.
ČSN EN 1891	Ochranné osobní prostředky pro prevenci pádů z výšky – Nízko průtažná lana s opláštěným jádrem.